

wrzesień-październik
listopad 98

KOINONIA

Informator Diecezjalnej Diakonii Jedności Ruchu Światło-Życie we Wrocławiu

4 (1)

Kalendarz s. 2

Wokół tematu
roku s. 11

Informacje s. 3

Oaza Żywego Kościoła 1998
w Archidiecezji Wrocławskiej

OŻK '98 → POSTOAZA → PREOAZA → OŻK '99

KALENDARZ PRACY ROCZNEJ RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

	I CYKL FOREKOLEKTYNY	II CYKL ADWENTOWY	III CYKL WIELKOPIOSTNY	IV CYKL PASCHALNY
Pielgrzymka Ruchu Światło-Życie w diecezjach	VIII - IX			
IX Sympozjum „KOINONIA”	12-13 X			
Krajowe Kolegium Moderatorów	13 X			
Pierwsza Niedziela Adwentu. Rozpoczęcie formacji deuterokatechumenalnej	29 XI			
NIEPOKALANE POCZĘCIE NMP – Uroczystość patronalna Wspólnoty Ruchu Światło-Życie i Służby Liturgicznej		8 XII		
Refleksje Diakonii Jedności (ORDI)		6-10 I		

ZIMOWA OAZA ŻYWEGO KOŚCIOŁA 1999

DZIEŃ ŚWIATŁA w Kruśniku i poświęcanie świec OŻK '99 - 2 II

PRZEJŚCIE Z POSTOAZY DO PREDAZY

Tematy zimowe OŻK '99 (SKODA i inne formy rekolekcyj): lub odpowiednio według terminu ferii od poprzedzającego do planu następnego tygodnia

Diecezjalny dzień jedności	26 IX	21 XI	13 III	1 V
Dzień wspólnoty diakonii diecezjalnych (DIWDD)	3-4 X	28-29 XI	20-21 III	8-9 V
Dzień wspólnoty kapłanów-moderatorów i moderatorów	5 X	30 XI	22 III	10 V
Dzień wspólnoty animatorów i diakonii	10 X	5 XII	27 III	15 V
Dzień wspólnoty Ruchu Światło-Życie	11 X	6 XII	28 III	16 V
Miesięczna oaza modlitwy				
XOIV KONGREGACJA ODPOWIEDZIALNYCH Ruchu Światło-Życie			26-28 II	
Krajowe Kolegium Moderatorów			1 III	
TRIDUUM PASCHALNE we wspólnotach deuterokatechumenalnych				1-4 IV
REKOLEKTCJE KAPŁANÓW-CHRYSYSTUSA SŁUGI				6-9 IV
Rozpoczęcie Nowenny do Ducha Świętego w intencji OŻK '99				14 V
CENTRALNA OAZA MATKA				21-24 V
Wigilia Zesłania Ducha Świętego – Dzień Diakonii				22 V
Zesłanie Ducha Świętego – Dzień Animatora				23 V
Święto Matki Kościoła, Patronki Ruchu – Dzień Moderatora				24 V
Krajowe Kolegium Moderatorów				24 V

OAZA ŻYWEGO KOŚCIOŁA 1999

Turnus pierwszy - 29 VI - 15 VII Turnus drugi - 16 VII - 1 VIII Turnus trzeci - 3-19 VIII Turnus dodatkowy - 2-18 IX

PODSUMOWANIE OŻK '99 - 23-25 VIII Krajowe Kolegium Moderatorów - 25 VIII

XVIII KRAJOWA PIELGRZYMKĄ KRUCJATY WYZWOLENIA CZŁOWIEKA - 12-13 IX 1998

XIX KRAJOWA PIELGRZYMKĄ KRUCJATY WYZWOLENIA CZŁOWIEKA - 11-12 IX 1999

Kalendarz

- 12 września 1998 r., Bardo Śląskie - Diecezjalny Dzień Wspólnoty
 10 października 1998 r., Par. Św. Jadwigi, Wrocław-Kozanów -
Krąg Diecezjalny Domowego Kościoła
 13 - 14 października 1998 r., Bardo Śląskie, Klasztor Sióstr
 Urszulanek - Spotkanie księży-moderatorów,
 24 października 1998 r., Par. M.B. Miłosierdzia, Wrocław,
 ul. Wittiga - **Dzień Wspólnoty Domowego Kościoła**
 6 - 8 listopada 1998 r., Nysa, Klasztor Sióstr Marianek - **ORAR**
0 Stopnia (ewangelizacyjny)
 9 listopada 1998 r., Par. Św. Maurycego, godz. 20⁰⁰ - Spotkanie
 księży-moderatorów
 27-29 listopada 1998 r., Wrocław - **Diecezjalny Kongres Ruchów**
i Stowarzyszeń Katolickich (stanowiąc będzie adwentowy
 dzień wspólnoty)
 5 grudnia 1998 r. - **Krąg Diecezjalny Domowego Kościoła**
 7 grudnia 1998 r., Par. Św. Maurycego, godz. 20⁰⁰ - Spotkanie
 księży-moderatorów
 11 - 13 grudnia 1998 r. - Kluczbork, Klasztor Ojców Sercanów -
ORAR Dialog Małżeński

Terminy planowanych rekołeksji w Krościenku n. D.

- 16 - 18 października 1998 r. - Spotkanie absolwentów Szkoły
 Animatora (dla absolwentów wszystkich miesięcznych
 szkół animatora w Mszanie i w Krościenku)
 7 - 11 listopada 1998 r. - **Oaza Rekołeksyjna Diakonii** (dla osób
 po trzecim stopniu, które pragną włączyć się do diakonii
 Ruchu) - koszt 80 zł
 11 - 15 listopada 1998 r. - **Oaza Rekołeksyjna Diakonii**
Wyzwolenia (dla osób pragnących zaangażować się w
 diakonii wyzwolenia) - koszt 80 zł
 28 grudnia 1998 - 2 stycznia 1999 r. - **Sylwestrowa Oaza**
Modlitwy (z elementami rekreacyjnymi dla wszystkich,
 którzy w atmosferze modlitwy chcą spędzić te dni)
 6 - 10 stycznia 1999 r. - **Oaza Rekołeksyjna Diakonii Jedności**
 (dla przedstawicieli diecezjalnych diakonii jedności)
 26 - 31 stycznia 1999 r. - **Oaza Rekołeksyjna Animatorów Nowej**
Kultury (przygotowuje animatorów dziecięcych i
 młodzieżowych do wprowadzenia uczestników w zasady
 nowej kultury)
 3 - 7 lutego 1999 r. - **Oaza Rekołeksyjna Diakonii** (zapraszamy
 osoby po trzecim stopniu, szczególnie animatorów prowa-
 dzących grupy dorosłych, które pragną włączyć się w dia-
 konie ruchu)
 8 - 12 lutego 1999 r. - **Oaza Rekołeksyjna Animatora Małej**
Grupy (przeznaczona dla osób co najmniej po drugim stop-
 niu podejmujących posługę animatora małej grupy w swo-
 ich parafiach)

Diecezjalna Szkoła Animatora

W roku 1997/98 zapoczątkowaliśmy pracę w rocznej, stacjonarnej Szkole Animatora Ruchu Światło-Życie w Archidiecezji Wrocławskiej. Zajęcia szkoły odbywały się w trzech grupach (Dzierżonów, Góra Śląska, Wrocław) i gromadziły około 100 osób. Na zakończenie, podczas Diecezjalnej Oazy Matki w czerwcu br. do posługi animatora ruchu zostało pobłogosławionych 50 osób.

Rok szkolny 1998/99 będzie drugim, w krótkim okresie działalności szkoły. Nabyte doświadczenia wykorzystamy do

lepszego przygotowania animatorów do ich posługi poprzez odpowiednie zmodyfikowanie programu zajęć.

W tym roku będziemy prowadzili zajęcia tylko we Wrocławiu. Zawieszamy działanie oddziałów szkoły w Dzierżonowie i w Górze Śląskiej. Jednak w miejsce szkoły chcemy w tych rejonach zaproponować pracującym już animatorom dni wspólnoty. W sposób szczególny kierujemy to zaproszenie do absolwentów szkoły. Informacje szczegółowe zostaną przekazane później.

Ze względu na podwyższone wymagania prosimy o szczegółowe zapoznanie się z załączonym kwestionariuszem. Zgłoszenia będą przyjmowane do 3 października 1998 r.

1. Cel szkoły:

- formacja animatorów małej grupy
- pomoc animatorom prowadzącym małe grupy w doskonaleniu ich umiejętności pracy formacyjnej
- głębsze poznanie charyzmatu Ruchu Światło-Życie.

2. Program szkoły:

- zajęcia odbywają się przez dziesięć sobót od października do czerwca
- zimą przewidziane jest uczestnictwo w Oazie Rekołeksyjnej dla Animatorów
- tematy formacyjne przewidują trzy zagadnienia: sposoby pracy małej grupy, fundamenty teologiczne, charyzmat Światło-Życie.

3. Warunki przyjęcia:

- owocnie przeżyty ONŻ III Stopnia
- akceptacja charyzmatu Ruchu Światło-Życie
- obecność we wspólnotie Ruchu i własna formacja
- pragnienie pracy na rzecz małej grupy
- pozytywna pisemna opinia księdza proboszcza lub moderatora wspólnoty
- gotowość uczestniczenia we wszystkich zajęciach szkoły (również w rekołeksjach zimowych)
- zgłoszenie w formie wypełnionego kwestionariusza osobowego uczestnika.

4. Rozpoczęcie zajęć szkoły 3 października 1998 r. o godz. 15⁰⁰ w Parafii Św. Rodziny we Wrocławiu przy ul. Monte Cassino.

5. Terminy następnych zajęć:

10 i 31 października 1998 r., 14 i 21 listopada 1998 r., 12 i 19 grudnia 1998 r., 9 stycznia 1999 r., 6 (20) marca 1999 r., 17 kwietnia 1999 r.

6. Układ zajęć:

- 15⁰⁰ - 17⁰⁰ - ćwiczenia w grupach
- 17⁰⁰ - 17³⁰ - przerwa na kawę
- 17³⁰ - 19⁰⁰ - wykłady
- 19⁰⁰ - 20⁰⁰ - eucharystia.

7. Terminy rekołeksji dla Szkoły Animatorów:

Oaza dla Animatorów - ferie zimowe 1999 (tydzień)
 Dzień skupienia - 30 kwietnia-1 maja 1999 (wyjazd).

8. Zakończenie i błogosławieństwo (dwie możliwości do wyboru)
 Centralna Oaza Matka w Krościenku (23 maja 1999 r.)
 Diecezjalna Oaza Matka we Wrocławiu (czerwiec 1999 r.)

9. Zgłoszenia przyjmują:

Ks. Piotr Wawrzynek, Par. Św. Rodziny, tel. 071 3483230
 Ks. Bogusław Stec, Par. Św. Maurycego, tel. 071 3435154 *34
 Ks. Marek Mekwiński, Par. Św. Agnieszki (dotyczy Kręgów
 Domowego Kościoła), tel. 071 3541699
 Księża moderatorzy
 Diecezjalna Diakonia Słowa, Wrocław, ul. Katedralna 4.

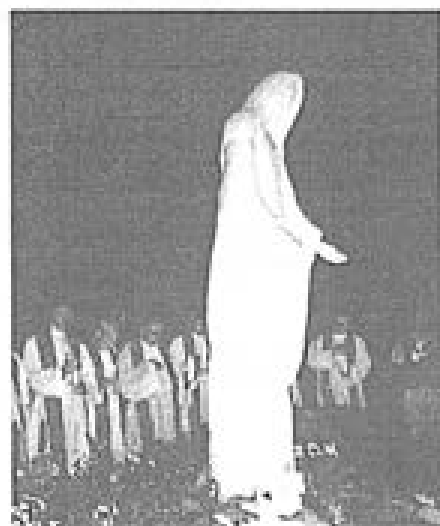
KOINONIA

charyzmat fos-dzoe

Φ
ΖΩΗ
Σ

- ◆ W Krościenku, s. 4
- ◆ Świadectwa, s. 5 - 9
- ◆ Statystyka, s. 10

Rekolekcje w Centrum Ruchu

Liturgia Światła
Kopia Górka, Krościenko
I turnus OŻK 1998 r.

Dzień Wspólnoty
Kościół parafialny, Krościenko
I turnus OŻK 1998 r.

W cieniu Chrystusowego Krzyża

Oaza Nowego Życia
0 Stopnia
Różanka, II turnus
moderator ks. Piotr Hebda

Do wyjazdu na Oazę namówiła mnie siostrzenica. Moja mama również poparła ten pomysł, twierdząc, że może w końcu "znormalnieję". Ja sama nie miałam w tej sprawie swojego zdania. Po przyjeździe okazało się,

że tak naprawdę nie byłam w ogóle przygotowana do udziału w takich rekolekcjach. Pierwsze dni były dla mnie bardzo trudne. Czulałam się "strasznie". Spodziewałam się spotkać ludzi w moim wieku. A tu okazało się, że jestem najstarszą uczestniczką w grupie. W dodatku wydawało mi się, że otaczający mnie ludzie są ulepiani z całkiem innej gliny. Mieli inne poglądy, marzenia, itp. Po pierwszym dniu zdawałam sobie sprawę, że zupełnie do nich nie pasowałam.

Nie tylko spotkane grono ludzi stanowiło dla mnie zaskoczenie. Również moje zdziwienie wzbudził sam porządek rekolekcji. Wydawało mi się, że cały dzień spędzamy w kościele – to było straszne. Do tej pory chodziłam do kościoła tylko wtedy, gdy

musiałam. Nawet w szkole na religii zawsze siedziałam w ostatniej ławce odrabiając zadania z innych przedmiotów. A tutaj? Są wakacje, a tu jakaś szkoła liturgiczna, codzienna msza święta, wspólna modlitwa.

Jednak im więcej czasu mijalo, tym bardziej zaczynało mi się podobać. Chyba w końcu znalazłam nową drogę, nowe lepsze życie i to jeszcze bez grzechu. Pan Bóg trafił do mnie przez nowych znajomych jakich tu poznałam. Byli to animatorzy. Okazało się, że są to ludzie, którzy mają w sercu dużo miejsca dla Boga. Dla nich nie są ważne papierosy, alkohol i narkotyki. Bardzo różnią się od dotychczasowych moich "przyjaciół".

Momentem przełomowym tych rekolekcji była dla mnie adoracja Krzyża. To właśnie w tym momencie postanowiłam podpisać deklarację Krucjaty, aby pokazać sobie i znajomym, że można żyć inaczej, bez nalogów.

Dziękuję Bogu za wszystko. Jestem Mu naprawdę wdzięczna za ten czas i za moją animatorkę Anię. To właśnie ona pomogła mi przetrwać pierwsze dni. Dzięki niej zdawałam sobie sprawę z tego, jak być powinno w moim życiu.

Magda

Jezus moim Panem i Zbawicielem

Oaza Nowego Życia
I Stopnia
Bożków, II turnus
moderator
ks. Piotr Libner
ks. Marek Mękwilski

Na rekolekcje jechałam pełna obaw i wątpliwości. W ciągu ostatniego roku moje życie z Bogiem wyglądało bardzo różnie. Ciągłe wzloty i upadki. Codziennie powtarzałam Mu, że Go kocham, nie zawsze

potrafiłam przyjąć z pokorą to, co mi dawał. Często pytałam Go, dlaczego coś dzieje się nie tak, jak bym tego chciała. Odpowiedź na to pytanie przyszła już dla mnie pierwszego dnia rekolekcji. Uświadomiłam sobie, że Pan Bóg ma dla mnie wspólny plan, i że powinnam przyjmować zawsze to, co On chce mi dać, nawet jeśli tego nie rozumiem. To jest jedyna droga, aby wypełnić Boży plan, którym jest zbawienie. Zrozumiałam, że wszystko to, co Bóg mi daje jest dobre, ponieważ otrzymuję to z miłości.

Były też trudne chwile, kiedy docierał do mnie fakt, jak bardzo jestem grzeszna, ile jeszcze mam słabości. Wtedy stawałam przed Bogiem i mówiłam mu, jak bardzo chciałabym się zmienić. A on wtedy stawał blisko mnie, łapał mnie za rękę i mówił, że kocha mnie taką jaka jestem, i że Jego miłość może odpuścić mi wszystkie grzechy. Szczególnie mocno doświadczyłam tego w sakramencie

pojednania. Kiedy usłyszałam słowa: "idź i nie grzesz więcej", poczułam się taka przepelniona Bożą miłością i pokojem. Wiedziałam, że rodzi się we mnie nowe życie – życie w Duchu Świętym.

Teraz jestem pewna, że decyzja, aby Jezus był moim Panem i Zbawicielem była słuszną. Wiem, że On zawsze jest przy mnie i nigdy mnie nie zawiedzie. Na Jego krzyż mogę oddać wszystkie moje troski i to, co mnie boli. Mówiąc Mu "tak", powierzyłam moje życie w Jego ręce, bo ufam Mu bardziej niż sobie i wiem, że z Nim mogę wszystko, że nic złego nie może mi się stać. Jeżeli zdarzy mi się upadek, to Chrystus, który jest przy mnie pomoże mi się podnieść.

Ewa Witczak, Dzierżoniów

Dzieci Ojca Niebieskiego

Oaza Dzieci Bożych III
Mizerno, I turnus
moderator
ks. Bogusław Stec

Zamiast słów niech o Dzieciach Bożych opowiedzą zdjęcia.

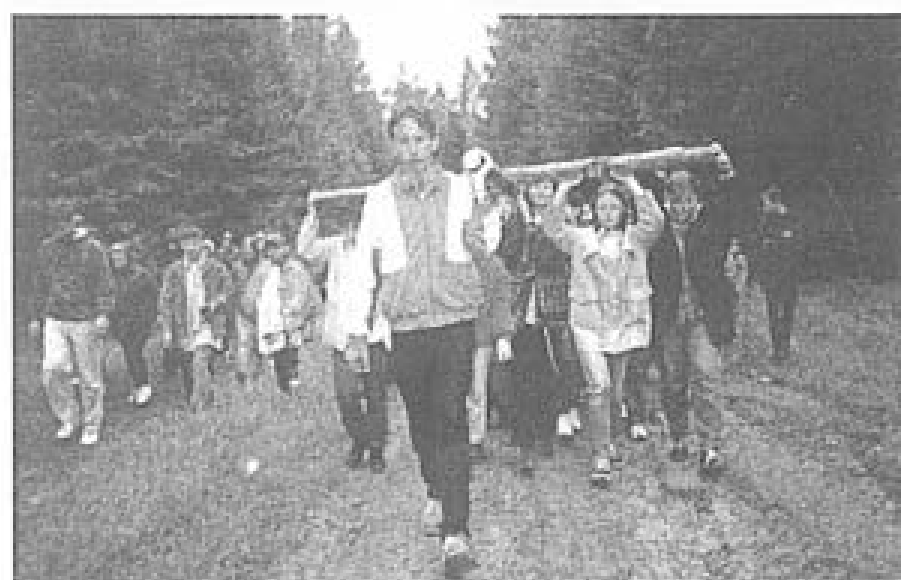
⇓ W oazowym wieczniku na Kopiej Górze

⇓ W naszym wieczniku na codziennej Eucharystii

⇓ Na szlaku Drogi Krzyżowej

⇓ Katecheza w pełnym ruchu

←||||| Nikt lepiej od nas nie śpiewa. Dziewczęta w drugim rzędzie unosi sama muzyka.

≡
↓ Katecheza na dwie głowy - któż ją pojąć zdoła!

←||||| Wszyscy uczestnicy katechezy bezbłędnie odgadli treść pantomimy. Wysił głowę i odgadnij, jaki tekst biblijny ilustruje scena!

Poranna toaleta Kubusia. ≡≡≡→

Robota wre! Chłopcy starają się, aby z jednego worka ziemniaków nie zrobić pół worka obierek.

Exodus

Oaza Nowego Życia
II Stopnia,
Pieszycy, II turnus
moder. ks. Jerzy Mikula SDB

Mam na imię Tomek. W Pieszycach przeżyłem w tym roku rekolekcje drugiego stopnia. Z mojej małej grupy, w której jestem w ciągu roku, tylko ja wybrałem się na oazę. Mimo pewnego osamotnienia i związanych z nią leków, Pan Bóg dobrze poprowadził mnie na tych rekolekcjach.

Na drugim stopniu rozważane jest wyjście Izraelitów z Egiptu. Podobnie do narodu wybranego i ja zacząłem powoli odkrywać swoje niewole. Zobaczyłem swoją niewolę grzechu, moje lęki przed daniem świadectwa, moje niewłaściwe przywiązanie do ludzi.

Drugim ważnym momentem tych rekolekcji było przeżycie Paschy. My także, jak niegdyś Izraelici mieliśmy swoje wyjście paschalne. Na przedzie w procesji szedł ksiądz z zapalonym paschałem, symbolizującym Chrystusa. W tym czasie mocno przeżyłem prawdę, że to właśnie Jezus wyprowadza mnie z moich niewoli, leków, oświeca ciemności moich grzechów.

Bóg okazał się dla nas bardzo łaskawy w tych rekolekcjach. Dzień przed Paschą wiele osób było chorych, a wśród nich i ja również. Jednak na samą celebrację paschy wszyscy wyzdrowieli. Mogliśmy uczestniczyć w niej wszyscy razem.

Dużym przeżyciem był dla mnie dzień pojednania. Gdy klęczałem przed Jezusem na nabożeństwie, odkryłem u siebie grzechy, z których wcześniej nie zdawałem sobie sprawy, a może nie chciałem ich zobaczyć. Gdy przystąpiłem do sakramentu pojednania, przeżyłem prawdziwe oczyszczenie.

Również podczas tych rekolekcji w nowy sposób popatrzyłem na Eucharystię. Tak jak kiedyś Bóg dawał na pustyni Izraelitom manę, tak dzisiaj nam daje swoje Ciało i Krew. Jest to nasz prawdziwy duchowy pokarm. Mam nadzieję, że teraz coraz częściej będę się karmił Ciałem i Krwią Pańską.

Za te wszystkie łaski, które dał mi Bóg, za to, co przeżyłem na tych rekolekcjach, chwala Panu!

U źródeł Kościoła

Oaza Nowego Życia
III Stopnia
Rzym, 13 VII - 2 VIII 1998 r.
moderator
br. Stanisław Szlosek
br. Bogusław Piechuta

W dniach od 13 lipca do 2 sierpnia 1998 r. członkowie oazowej wspólnoty "Engaddi" z Parafii Św. Augustyna we Wrocławiu uczestniczyli Oazę III Stopnia w Rzymie. Jej celem było odkrycie Misterium Kościoła poprzez zapoznanie się z teologią, poprzez przeżycie wspólnoty w grupie rekolekcyjnej, jak również powszechności Kościoła, z którą można było się spotkać wędrując po Rzymie. Wyjechaliśmy w grupie, która liczyła 42 osoby. Były to rodziny, osoby dorosłe i młodzież.

Rekolekcje zostały poprzedzone mocnym akcentem franciszkańskim, gdyż przed udaniem się do wiecznego miasta byliśmy najpierw kilka dni w Padwie na Górze Alvermii i w Asyżu. Szczególnym doświadczeniem uczestników była półtorgodzinna wędrowka w pięknym słońcu do pustelni Św. Franciszka - Carceri. Jej sur, wość zrobiła na wszystkich duże wrażenie.

W Rzymie spędziliśmy dwa tygodnie. Poświęciliśmy je na modlitwę, pobożną refleksję. Każdy dzień miał swój przewodni

temat związany z tajemnicą Kościoła. Każdy dzień miał również swoje statio, czyli chrześcijański znak, który dawał okazję niemal dotknięcia "na żywo" tego o czym była mowa w liturgii i podczas katechez.

Wśród znaków kościoła powszechnego największe przeżycie stanowiło spotkanie z Janem Pawłem II podczas audiencji.

Zarówno przeżycie wewnętrzne naszej wspólnoty, jak również obecność w centrum chrześcijaństwa jakim jest Rzym, dały doskonałą możliwość doświadczenia czym jest Kościół w swym pięknie powszechności, różnorodności i świętości, a zarazem w swej jeszcze ziemskiej grzeszności.

br. Stanisław Szlosek

Rzym - tyle słyszałam o tym mieście i o wszystkich jego wyjątkowych miejscach, ale być tam i właśnie tam doświadczyć miłości Bożej i miłości bliźnich, to coś wielkiego. Wciąż zadawałam sobie pytanie: czy ja dla Jezusa mogłabym cierpieć. Przecież ciężko jest mi zrezygnować z moich przywiązań i zniewoleń. Byłam tam, w miejscach uświęconych męczotnictwem Św. Piotra, Św. Pawła i wielu świętych jak również nieznanymi już dziś chrześcijan. Zobaczyłam w nich ludzi, którzy dla Jezusa byli gotowi w swym życiu na wszystko.

Patrząc na te święte miejsca i na Ojca Świętego wraz z płynącymi łzami złożyłam swoje przyrzeczenia Jezusowi. Zrobię wszystko, aby ich dotrzymać.

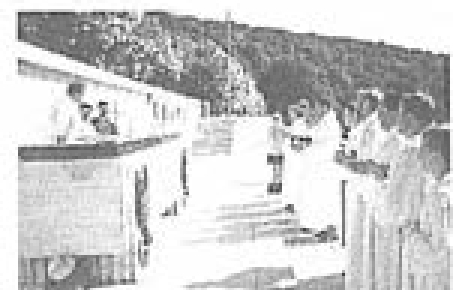
Alicja

Któregoś dnia Oazy mieliśmy spotkanie z Ojcem Świętym. (...) Po dłuższym oczekiwaniu zobaczyliśmy Jana Pawła II. Kiedy szedł ten przygarbiony stary człowiek, to pomyślałem sobie, że ja się uginam pod niewielkim ciężarem własnej wspólnoty, a On niesie na swych barkach tak wiele spraw Kościoła Powszechnego. Mimo tego ma dla nas wszystkich uśmiech, słowa pociechy i jest tym, który służy nam wszystkim.

Kiedy wychodziliśmy z audiencji byliśmy bardzo radośni, śpiewaliśmy, czułem się jakbym leciał na skrzydłach. Myślę, że podobne doświadczenia towarzyszyły apostołom po napelnieniu Ducha Świętym.

Marek Sroka

Uzdrowienie

Jesteśmy dziewiętnaście lat po ślubie. Mamy dwie córki. Jesteśmy z Wrocławia. Uczestniczyliśmy w tym roku w Oazie Rodzin I w Ziębicach. Te rekolekcje w szczególny sposób wpłynęły na życie naszej rodziny.

Na początku naszego małżeństwa przeżyliśmy sielankowe miesiące, jak prawie wszyscy nowożeńcy. Kochaliśmy się, pobraliśmy, później narodziły się dzieci. Wraz z upływem lat zaczęły nawarstwiać się kłopoty. Któż ich nie ma. Tylko że my nie umieliśmy sobie z nimi radzić. Doprowadziłyśmy życie małżeńskie do piekła. Cierpiały dzieci, cierpieliśmy my. Prawie przez pięć lat nie rozmawialiśmy ze sobą. Każda próba rozmowy kończyła się kłótnią. "Zero" porozumienia. Małżeństwo istniało tylko na papierze. Na zewnątrz prezentowaliśmy się dobrze. Zawsze razem chodziliśmy do kościoła. Razem, ale osobno. Nie wymawialiśmy swoich imion. Jedno co w nas zostało, to pamięć na słowa padające podczas obrzędu sakramentu małżeństwa: "co Bóg złączył, człowiek niech nie rozłącza". I tak płynęły lata.

Choć sami nie dawaliśmy dobrego przykładu, to jednak dzieci od początku

Oaza Rodzin I Stopnia
Ziębice, II turnus
moderator
ks. Maciej Konenc SJ

były wychowywane po chrześcijańsku: eucharystia, pacierz, chórki, Eucharystyczny Ruch Młodych. Dzisiaj wiemy, że właśnie poprzez nasze dzieci Bóg znalazł drogę do naszych serc. To właśnie one przyprowadziły nas do Ojca Macieja Konenca, a on wprowadził nas do kręgów Domowego Kościoła i zachęcił do uczestnictwa w rekolekcjach.

Rekolekcje przyniosły w naszym życiu wiele zmian. Dzisiaj razem ze sobą rozmawiamy, śmiejemy się. Jesteśmy po prostu razem. Co takiego stało się przez te dwa tygodnie.

Na oazie przeprowadziliśmy nasz pierwszy małżeński dialog – było super. W powodzeniu naszej rozmowy widzimy szczególne działanie Pana Boga. Zaczęliśmy prowadzić rodzinną modlitwę, którą lubią dzieci i my również. W tych dniach uwierzyliśmy, że nigdy nie jest za późno, aby pokochać tego z kim dzieli się życie. Odnowiliśmy śluby małżeńskie. Czuliśmy się jak za dawnych lat.

Tak niewiele było nam potrzeba, aby szczęście i miłość gościły w naszym życiu. Brakowało w nim po prostu Boga. "Oto stoję u drzwi i kolaczę..." – usłyszeliśmy głos Pana, otworzyliśmy nasze serca i zaprosiliśmy Go do naszej rodziny. Wyszliśmy z piekła, ale to jeszcze nie raj. Zrobiliśmy jeden krok, zrobimy następne. Teraz już wiemy, że nie jesteśmy sami tylko z Jezusem, i to w Domowym Kościele.

Diakonia

Zdecydowaliśmy się na to świadectwo, ponieważ przed kilku laty zachowaliśmy dla siebie swoje świadectwo po przeżytej oazie dla rodzin. Wtedy Pan zgotował nam prawdziwą ucztę duchową,

całkowicie zmienił nasze życie. My jednak nie chcieliśmy opowiadać ludziom o tym. Zamknęliśmy się w sobie.

Na następne rekolekcje nie mogliśmy się zdecydować, aż dopiero w tym roku. Choć nie mieliśmy urlopów i na dodatek dzień przed wyjazdem zepsuł nam się samochód, wiedzieliśmy, że Jezus upomina się o nas i

potrafi nam dotrzeć do celu. Od pierwszego dnia rekolekcji Pan napelniał nas swoją radością i pokojem. Mimo naszych obaw dzieci dobrze zaaklimatyzowały się, a my z coraz większym głodem uczestniczyliśmy w naszych spotkaniach.

Przez ten czas napelniliśmy się mocą wiary, jeszcze lepiej dostrzegamy działanie Boga w naszej rodzinie. Uwolnił nas od strachu podejmowania decyzji i służby. Wielokrotnie odmawialiśmy jej, bo

uważaliśmy, że my się do tego nie nadajemy, że nie damy sobie rady. Nie umieliśmy zawierzyć Panu Bogu i uwierzyć, że jeżeli On nas powołuje, to da nam siły do pracy i będzie nas prowadził. Teraz już wiemy, że jesteśmy gotowi, że Pan nas do tego uzdolnił i będzie nas prowadził.

"Wszystko mogę w tym, który mnie umacnia"

Ania i Jurek Sobczukowie

Oaza Rodzin
II Stopnia

Ziębice,
I turnus

moderator
o. Krzysztof
Broszkowski OP

Oaza Dzieci Bożych i Oaza Nowego Życia

Wakacyjne rekolekcje Archidiecezji Wrocławskiej w liczbach

Punkt oazowy		Turnus I				Turnus II				Turnus III				
Lp.	Miejscowość	Na terenie diecezji	Typ obozów	Uczestnicy		Razem	Typ obozów	Uczestnicy		Razem	Typ obozów	Uczestnicy		Razem
				Chłopcy	dziewczynki			Chłopcy	dziewczynki			Chłopcy	dziewczynki	
1	Bezcorny	nie dotyczy	ODS II	18	21	39								
2	Miszana	nie dotyczy	ODS III	39	50	89								
3	Cornwall	nie dotyczy	ODZ I II	25	61	86								
4	Lubów Polbki	nie dotyczy	ODZ II	12	40	52								
5	Różanka	nie dotyczy												
6	Paszyce	nie dotyczy												
7	Bezdów	nie dotyczy												
8	Stronie	nie dotyczy												
9	Wyciszów	nie dotyczy												
10	Paźm	nie dotyczy												
11	Bolice nowa	nie dotyczy												
				92	181	273								

Podsumowanie

Uczestnicy		Dobroci		Razem	
Chłopcy	dziewczynki				
210	365	151	151	315	729

Kręgi Domowego Kościoła

Punkt oazowy		Turnus I				Turnus II				Turnus III				
Lp.	Miejscowość	Na terenie diecezji	Typ obozów	Uczestnicy		Razem	Typ obozów	Uczestnicy		Razem	Typ obozów	Uczestnicy		Razem
				Chłopcy	dziewczynki			Chłopcy	dziewczynki			Chłopcy	dziewczynki	
1	Zubica	nie dotyczy	OR II	28	23	51								
2	Brochów	nie dotyczy												
3	Wąskierzyc	nie dotyczy												
4	Wyciszów	nie dotyczy												
5	Paźm	nie dotyczy												
6	Jedłowo	nie dotyczy												
				28	23	51								

Podsumowanie

Uczestnicy		Dobroci		Razem	
Chłopcy	dziewczynki				
215	221	51	51	102	418

W trosce o kulturę życia

Tekst jest streszczeniem sprawozdania z Oazy Rodzin Stopnia Podstawowego poświęconego kulturze życia. Sprawozdanie oracował P. dr Henryk Jarosiewicz

Nowa Kultura a obrona życia

Rok 1998 przynosi temat Nowej Kultury. Wraz z nim problematykę czystości i wychowania do wstydlivosti. Jak wskazał nasz założyciel Ks. Franciszek Blachnicki w tekście "Pedagogia wstydlivosti w świetle osoby ludzkiej": czystość i wstydlivość to przedpole bitwy o życie. Walka o życie to głównie walka o zdrowe obyczaje!

Treść ONŻ Stopnia Podstawowego dotyczy właśnie tej dziedziny. Trudno zatem o bardziej sprzyjający klimat dla adaptacji tych treści na użytek Rodzin Domowego Kościoła! Szczególnie, kiedy rekolekcje mają posłużyć do przygotowania się do dawania aktywnego świadectwa w obronie życia.

Wydaje się, że "zerówka" pozwala na nowo spojrzeć na życie małżeńskie zarówno rodzinom o pełnej formacji, jak też tym młodym parom, które dopiero zaczynają swe życie małżeńskie, w myśl słów Św. Pawła: "Starsze kobiety winny być w zewnętrznym ułożeniu jak najskromniejsze, winny unikać plotek i oszczerstw, nie upijać się winem, a uczyć innych dobrego. Niech pouczają młode kobiety, jak mają kochać mężów, dzieci, jak mają być rozumne, czyste, gospodarne, dobre." (Ti 2, 3-5).

Wydaje się, że program Stopnia Podstawowego nawet bardziej posłuży rodzinom, niż młodzieży. Bo przecież jest to po prostu szkoła "dobrego wychowania", którą młodzież powinna znaleźć w swoich rodzinach! Bez podjęcia tego tematu, jakim jest rewizja życia pod kątem wymagań miłości płodnej, wychowanie do miłości zastąpione będzie przez różnego typu metody "edukacji" (np. przez edukację seksualną). Zanikające zrozumienie dla kultury nowego człowieka (np. moda), brak zrozumienia dla wychowawczej roli wstydu i wstydlivosti, słabość woli w podejmowaniu zobowiązań formacyjnych – to znak, że należy wracać do fundamentów formacji.

Kogo i do czego zapraszaliśmy?

W rekolekcjach Oazy Nowego Życia 0° zaprosiliśmy rodziny do spotkań w małych grupach prowadzonych metodą rewizji życia, zwaną metodą "widzieć – osądzić – działać". Były one doskonałą bazą dla pracy nad sobą w duchu ewangelicznym. Rewizje życia małżeńskiego dotyczyły głównie problematyki miłości małżeńskiej. Pokazywały, że jest ona miłością płodną, tj. dotyczy zagadnienia "prokreacji potomstwa, rodziny i całej, wciąż wzrastającej dojrzałości współżycia dwojga osób we wszystkich dziedzinach, które niesie z sobą wspólnota małżeńska" (K. Wojtyła, Miłość i odpowiedzialność, str. 32).

Powodzenie spotkań wymaga dalej od rodzin podjęcia metodycznej pracy nad sobą, nad swoim charakterem.

Rekolekcje osiągną swój cel, gdy rodziny w nich uczestniczące podejmą świadectwo "kultury życia".

Owoce rekolekcji

W rekolekcjach wzięło udział 13 rodzin; 7 osób dorosłych w diakonii oraz 47 dzieci i młodzieży, w sumie 80 osób. Program stopnia podstawowego zrealizowano w całości, adaptując go – nieznacznie – w treści dla potrzeb rodzin. W całości opracowano Szkołę Życia. Przeprowadzono Szkołę Modlitwy Wewnętrznej w oparciu o książkę H. Cafarella (założyciela END) pt. "5 wieczorów o modlitwie wewnętrznej". Szczególnymi owocami rekolekcji są: przystąpienie ok. 30 osób do duchowej adopcji dzieci poczętych, oraz zainicjowanie działalności Stowarzyszenia Ewangelizacji Rodzin dla Kultury Życia "STER".

"Wielka strategia obrony życia"

Impulsem dla żywszego i jeszcze żywszego zaangażowania się na rzecz obrony życia był apel, jaki skierował do nas Jan Paweł II w czasie ostatniej pielgrzymki. Mamy przekonanie, że jako Rodziny Domowego Kościoła winniśmy się zdecydowanie mocniej zaangażować do

diakonii życia! Nie chodzi tylko o obronę życia nienarodzonych dzieci, ale również o budowanie pozytywnej kultury życia. Chodzi o wychowanie do wielkodusznego otwarcia się na życie (Humanae Vitae, 10). To jest specyficznie nasza diakonia!

"Umilowani Bracia i Siostry, bądźcie solidarni z życiem. (...) Potrzebna jest powszechna mobilizacja sumień i wspólny wysiłek etyczny, aby wprowadzić w czyn wielką strategię obrony życia. Dzisiaj świat stał się areną bitwy o życie. Trwa walka między cywilizacją życia a cywilizacją śmierci.

Dlatego tak ważne jest budowanie <<kultury życia>>:

- tworzenie dzieł i wzorców kulturowych, które będą podkreślały wielkość i godność ludzkiego życia;
- zakładanie instytucji naukowych i oświatowych, które będą promowały prawdziwą wizję osoby ludzkiej, życia małżeńskiego i rodzinnego;
- tworzenie środowisk wcielających w praktykę codziennego życia miłość miłosierną, którą Bóg obdarza każdego człowieka, zwłaszcza cierpiącego, słabego i ubogiego, [nienarodzonego].

Nie możemy pozostać obojętni wobec zaproszeń. Dlatego starajmy się o wcielenie w życie naszej aktywnej postawy solidarności z życiem, choćby poprzez podjęcie diakonii kultury życia.

W tym nie jesteśmy twórcami Nowego Życia, lecz współpracownikami Boga, Jego świadomymi uczniami. Tak określa K. Wojtyła nasze, małżeńskie i rodzinne, powołanie: "Chodzi przy tym nie tylko o samo zachowanie obiektywnego porządku natury. Poznając go rozumem i zachowując w czynach, człowiek staje się uczestnikiem myśli Boga, particeps Creatoris, ma udział w tym prawie, które odwiecznie Bóg nadął światu stwarzając go. Otóż to samo jest dla siebie celem: wartość człowieka, istoty rozumnej, uwydatnia się najbardziej w tym, że jest on particeps Creatoris, że ma uczestnictwo w myśli Boga, w Jego prawie" (Miłość i Odpowiedzialność, str. 221).

Śmiech to zdrowie

Grupa prowadzona pewną ręką ks. Leszka

To prezent od Cichego Przyjaciela

Uchwycione w czasie tegorocznych rekolekcji

Mala grupa

Zatroskani o Domowy Kościół

Weseli koledzy św. Franciszka

